

6. Менеджмент та бізнес-адміністрування.

СОКОЛОВ М.О.

д.е.н., професор кафедри публічного управління та адміністрування

ЗОРІН С.О.

здобувач вищої освіти ОП «Адміністративний менеджмент»

Сумський національний аграрний університет, м. Суми

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ ГАЛУЗЗЮ РОСЛИННИЦТВА

Актуальність. Вирощування сільськогосподарських культур є основним і головним етапом сільськогосподарського виробництва. Виробничо-технологічні процеси вирощування сільськогосподарських культур дуже різноманітні і пред'являють специфічні вимоги до виконання сільськогосподарських робіт. Ефективність і конкурентоспроможність галузей рослинництва визначаються витратами і результатами виробництва, які, в свою чергу, залежать від ефективності існуючої системи управління господарством. Важливо вживати заходів, спрямованих на скорочення витрат, пов'язаних з організацією, виробництвом, розробкою, обліком і розподілом продукції.

Результати дослідження. Рослинництво, як комплексна галузь, складається з кількох галузей: вирощування зернових, буряків, льону, картоплі, овочів, кормів та ін. Внаслідок цього створюються господарства специфічного виробничого типу, що відрізняються один від одного технологією та організацією виробництва, виробництва, кваліфікації робочої сили та продукції, що випускається.

Основним завданням розвитку галузей рослинництва є раціональне використання виробничого потенціалу шляхом впровадження інтенсивних технологій, впровадження наукових форм виробництва і праці щодо ґрунтово-кліматичних та економічних умов їх діяльності.

Основними шляхами збільшення виробництва конкурентоспроможної рослинницької продукції є: запровадження науково обґрунтованої системи управління; створення міцної матеріально-технічної бази за розміром і структурою виробництва, системою машин; впровадження ефективної системи захисту рослин від хвороб, шкідників та бур'янів; меліорація; селекція та насінництво; впровадження науково обґрунтованих систем управління; запровадження заходів щодо зменшення втрат урожаю під час збирання; спеціалізація і концентрація виробництва; налагодження співпраці та розподілу форм роботи; впровадження інформаційних технологій та комп'ютерних систем планування, обліку, звітності та оперативного управління сільськогосподарським виробництвом; впровадження інтенсивної технології вирощування сільськогосподарських культур [1].

На сучасному етапі розвитку рослинництва особливо актуальним є впровадження прогресивних технологій вирощування сільськогосподарських рослин, які мають бути ресурсозберігаючими. Суть інтенсивних технологій полягає в тому, що виробництво продукції базується на останніх досягненнях науково-технічного розвитку, а для сільськогосподарських рослин умови,

відповідні фазам росту, створюються спільно, в оптимальному співвідношенні. протягом усього вегетаційного періоду, щоб забезпечити запрограмований рівень врожаю. Це пов'язано з тим, що: розміщення рослин у сівоzmіні після науково встановлених попередників; посів високоякісного насіннєвого матеріалу високоврожайних районованих сортів, стійких до посухи та перекидання, хвороб і шкідників; на запрограмованому рівні врожаю, використовуючи науково підтверджену систему удобрення, що відповідає ґрунтово-кліматичним умовам; застосування комплексних систем боротьби з хворобами, шкідниками та бур'янами; спільне застосування науково обґрунтованих коригувальних заходів; належне впровадження науково обґрунтованої системи організації виробничої праці; здійснення всіх виробничих процесів відповідно до агротехнічних та організаційно-економічних заходів із залученням висококваліфікованого персоналу [2].

При застосуванні інтенсивних технологій у господарстві вкрай важливо дотримуватись календарного графіка виконання всіх організаційно-технологічних операцій на кожній ділянці.

Висновки. Підсумовуючи вищенаведене можна вважати, що при організації фермерського господарства необхідно враховувати особливу роль землі в сільському господарстві як основного засобу виробництва, багатогалузевість спеціалізації підприємств, різноманітність виробничої діяльності, високий ступінь мобільності засобів виробництва в багатьох господарствах. в обліковому записі. робіт, можливість відтворення частини засобів виробництва в господарствах, існування різноманітних форм власності. У зв'язку з тим, що фактори сільськогосподарського виробництва тісно пов'язані між собою, вони опосередковують різні процеси організації та умов праці, або вдосконалення системи морального стимулювання, якщо вона не підкріплена належним матеріальним стимулюванням праці тощо. Для створення конкурентного середовища для всіх партнерів аграрної галузі необхідно створити відповідний механізм сталого розвитку рослинництва, який включає економічний механізм, що складається із системи умов і відносин для регулювання аграрного сектора, виробництва, розподілу, обміну і споживання чи нагромадження і господарський механізм який характеризується сукупністю і засобами економічного впливу на збільшення виробництва та підвищення його ефективності.

Список використаних джерел:

1. Петриченко В.Ф., Лихочвор В.В. Рослинництво. Нові технології вирощування польових культур: підручник. 5-те вид., виправ., допов. Львів: НВФ "Українські технології". 2020. 806 с
2. Тригуба А.М., Тригуба І.Л., Боярчук О.В. Модель формування виробничо-технологічного ризику у інтегрованих програмах агропромислового виробництва. *Управління проєктами у розвитку суспільства: Управління проєктами та програмами в умовах глобалізації*

світової економіки: тези доп. XV Міжнар. конф. К.: КНУБА, 2018. С. 212-214.